

AVIZ
**referitor la propunerea legislativă privind completarea
Legii nr.35/1997 privind organizarea și funcționarea
instituției Avocatului Poporului**

Analizând propunerea legislativă privind completarea Legii nr.35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatului Poporului, transmisă de Secretarul General al Camerei Deputaților cu adresa nr.P1X75/2.03.2020 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr.D215/3.03.2020,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Propunerea legislativă are ca obiect completarea Legii nr.35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, republicată, în sensul instituirii funcției de adjunct al Avocatului Poporului specializat în domeniul drepturilor cetățenilor români rezidenți în străinătate.

Prin conținutul său normativ, propunerea legislativă face parte din categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art.58 alin.(3) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art.75 alin.(1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Camera Deputaților.

Precizăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se poate pronunța asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

2. Semnalăm că Expunerea de motive nu respectă dispozițiile art.31 din Legea nr.24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Acestea impun ca instrumentul de motivare să prezinte **cerințele care reclamă intervenția normativă** – cu referire specială la **insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare**, principiile de bază și finalitatea reglementării propuse, cu evidențierea elementelor noi.

3. Soluția legislativă privind instituirea funcției de adjunct al Avocatului Poporului specializat în domeniul drepturilor cetățenilor români rezidenți în străinătate nu se armonizează cu criteriile care au determinat înființarea celorlalte funcții de adjunct al Avocatului Poporului. Avem în vedere faptul că, în prezent, specializarea adjunctilor este dată de drepturile fundamentale care sunt protejate, indiferent de locul în care persoanele își au rezidența.

Precizăm că Legea fundamentală nu consacră drepturi specifice pentru cetățenii români cu reședința în străinătate, astfel încât apărarea drepturilor și libertăților acestei categorii de cetățeni în raporturile lor cu autoritățile publice nu ar putea fi realizată în alte condiții decât cele aplicabile cetățenilor români cu reședința în România. Prin urmare, în cazul în care s-ar institui funcția de adjunct al Avocatului Poporului specializat în domeniul drepturilor cetățenilor români rezidenți în străinătate, în fapt, domeniul de activitate al acestuia ar trebui să cuprindă **toate** domeniile prevăzute în cuprinsul art.10 alin.(1). O astfel de soluție legislativă ar fi excesivă, astfel încât adoptarea ei nu apare ca fiind recomandabilă.

4. Menționăm că normele preconizate prin proiect nu întrunesc cerințele de claritate și previzibilitate, astfel cum acestea rezultă din jurisprudența în domeniul a Curții Constituționale.

Astfel, normele propuse nu utilizează o terminologie consecventă, întrucât au în vedere „românii din afara granițelor țării” (art.13 alin.(2) lit.a)) sau „cetățenii români din străinătate” (art.13 alin.(2) lit.b)), noțiuni care au o altă sferă decât cea a noțiunii de „cetățeni români cu reședința în străinătate”.

Pe de altă parte, din redactarea normei propuse pentru art.13 alin.(2) lit.b) nu rezultă cu precizia necesară că activitatea adjunctului Avocatului Poporului se desfășoară doar în ceea ce privește raporturile cetățenilor români cu instituțiile și autoritățile statului român. Astfel, din text ar rezulta că acesta se referă și la instituțiile și autoritățile statului în care aceștia își au reședința, soluție legislativă care nu poate fi acceptată.

În plus, atribuția propusă la art.13 alin.(2) lit.b) ar putea crea un paralelism legislativ, prin raportare la art.26 din actul normativ de bază.

În ceea ce privește textul propus pentru art.13 alin.(2) lit.c), semnalăm că acesta nici nu ar putea fi aplicat în practică, întrucât nu rezultă nici cum anume se realizează „urmărirea” activității

„instituțiilor și reprezentanțelor României” și nici care ar fi „procedurile administrative” a căror celeritate ar urma să fie asigurată.

5. Referitor la norma propusă pentru art.13 alin.(3), menționăm că nu se înțelege care ar putea fi obiectul „cooperării” adjunctului Avocatului Poporului cu instituțiile statului în care își are reședința cetățeanul român. De altfel, precizăm că o astfel de cooperare nici nu ar putea fi realizată în baza unei dispoziții a legii române, ci ar trebui să facă obiectul unui tratat internațional.

Pe de altă parte, referitor la cooperarea cu „reprezentantul parlamentar ales în Colegiul aferent”, dincolo de faptul că nu rezultă în ce ar putea consta respectiva „cooperare”, precizăm că norma este și inexactă. Astfel, alegerea în colegii uninominale era prevăzută de Legea nr.35/2008, în vreme ce actuala reglementare în materia alegerilor parlamentare – Legea nr.208/2015 – prevede alegerea deputaților și senatorilor în 43 de circumscripții electorale, pentru cetățenii români cu domiciliul în afara țării existând o singură circumscripție.

6. În ceea ce privește dispoziția din cuprinsul normei propuse pentru art.13 alin.(4), referitoare la finanțarea instituției adjunctului specializat în drepturile cetățenilor români rezidenți în străinătate precizăm că aceasta nu se justifică, întrucât respectiva instituție nu reprezintă o structură cu personalitate juridică distinctă de cea a instituției Avocatului Poporului.

7. Menționăm că proiectul nu întrunește nici exigențele normelor de tehnică legislativă în ceea ce privește redactarea părții introductive a art.I și a părților dispozitive ale pct.1 și 2.

În plus, în loc să fie introdusă după art.14 și marcată drept art.14¹, norma este introdusă înaintea dispozițiilor referitoare la Avocatul Copilului și marcată drept art.13, deși actul normativ de bază cuprinde deja un art.13.

PREȘEDINTE

dr. Dragos

București

Nr. 225/17.03.2020

Lege privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului

(Regulamentul de organizare și funcționare a instituției Avocatului Poporului, aprobat prin Hotărârea Biroului Permanent al Senatului nr. 5/2002, republicat în M.Of. nr. 758/27 oct. 2011, modificat prin Hotărârea Birourilor Permanente ale Camerei Deputaților și Senatului nr. 3/2012 - M.Of. nr. 719/23 oct. 2012)

1 republicare cu
renumerotare

M. Of. nr. 181/27 feb. 2018

Lege privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul
Poporului